

[Aksel Larsen.]

22. september og ikke fra nogen anden dato, og ikke i forvejen havde undersøgt, om det var en hensigtsmæssig dato, om man skulle forberede visse overgangsbestemmelser eller noget lignende. Handelsministeren har fået ordre til, at det skal være fra den dato, og derved kommer vilkårligheden, derved kommer lotteriet, og derved kommer det mærkværdige forhold, at prisforhøjelser, som priskontrolmyndighederne har godkendt, ikke må træde i kraft, fordi de ikke havde nået at blive effektueret før denne dato. Men det er alt sammen noget, man kan læse nærmere om i udvalgets materiale, og det er noget, som erhvervslivet vil stifte behageligt eller ubehageligt bekendtskab med i den kommende tid.

Ministeren forstår ikke, hvorfor vi er utilfreds med dispensationsbestemmelsen i § 4, stk. 3. Ja men så skal jeg da tillade mig at oplæse § 4, stk. 3, der lyder sådan:

„Monopoltilsynet kan undtage vare- eller erhvervsområder fra bestemmelserne i §§ 1-3, hvor markedsforholdene eller varens eller ydelsens karakter taler derfor.“

Vi har fået betydningen af denne bestemmelse uddybet gennem forhandlinger med handelsministeren i udvalget, og det er ganske klart, at her er der faktisk åbnet adgang for en hvilken som helst dispensation, monopolmyndighederne måtte ønske at give. Det er en for vidtgående bemyndigelse, og jeg tror ikke, vi har haft en så vidtgående bemyndigelse til en administrativ underinstans tidligere i en sådan lov.

Endelig siger ministeren, at han ikke tror, en længere tids behandling i folketinget ville have givet en anden lov; det tror jeg heller ikke. Regeringen havde truffet sin beslutning, den havde fået sine partigrupper til at godkende beslutningen, og så var der intet at gøre. Desuden har den en handelsminister, som er så konsekvent, at når han får et sådant, hvis jeg må bruge udtrykket, direktiv fra den øvrige regering, kører han det igennem efter en ganske bestemt linje og lader sig ikke rokke, og det er jo og godt.

Men det havde alligevel nok været bedre, om folketinget havde haft tid til at sætte sig ind i lovforslaget og det materiale, der er kommet fra udvalget, inden folketinget traf beslutning. Det er muligt, at udvalgsmed-

lemmerne fra de forskellige partier har haft tid til at underrette deres partigrupper på gruppemøder, men jeg har mine tvivl om, at de har kunnet gøre det i tilstrækkeligt omfang. Når vi har arbejdet i døgndrift i et par døgn, endda med at pløje materialet igennem og forsøge at skaffe opklaring om, hvad dette og hint betyder, så må man forstå, at det har været umuligt at underrette de øvrige folketingsmedlemmer gennem gruppe-møder, bortset fra at der også er partier, der ikke har været repræsenteret i udvalget. Jeg tror, det ville være sundere for danske parlamentarisme og for tilliden til folkestyret, om man i sådanne situationer havde så megen tid til rådighed, at man virkelig med nogenlunde god samvittighed kunne sige, at folketingets medlemmer vidste, hvad det var, de stemte for, og hvilken betydning det ville få. Dette er umuligt under disse forhold. Jeg forstår godt, at regeringen har hastværk, men jeg kan ikke se, at der var sket noget som helst, hverken skadeligt eller gavnligt, hvis man havde taget et par dage mere til arbejdet.

Det skulle altså ikke så være, og nu får vi så tage afstemningen, og så bliver det i hvert fald regeringen, der kommer til at tage hovedansvaret for denne lovgivning. Jeg tvivler ikke om, at den vil blive administreret så godt som muligt med hensyntagen til befolkningens interesser af den nuværende handelsminister, men alligevel er loven af en sådan art, at vi ikke tør tage et direkte medansvar.

Hanne Reintoft: Handelsministeren kunne ikke forstå, at jeg ikke betragtede dette som et effektivt prisstop, og sagde så bare, at for ministerens vedkommende så det rimeligt ud, at der ikke var prisstop på råvarer. Jeg nævnte jo en hel række andre punkter, hvor der heller ikke var noget prisstop, jeg nævnte forskellige hjælpestoffer, husleje, korn, foderstoffer, sukkerroer, blomster, auktionsvarer, kontingenter, renter i banker og sparekasser, jord osv. Må jeg få det afkræftet; gælder prisstoppet for disse ting, eller gør det ikke? For hvis jeg har ret, og det har jeg, er det jo temmelig illusorisk.

Jeg har lige fået brev fra en mand på Nørrebro, der skriver, at inden for de sidste 14 dage er olie i 10 liters dumke i den butik, hvor han køber, steget fra 4 kr. 40 øre til 5